

Ingeval artikel 3, lid 1, tweede alinea, eerste volzin, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van toepassing is (eerste vraag), hoeven de volgende vragen niet te worden beantwoord. Ingeval dit artikel niet van toepassing is, is de derde vraag zonder voorwerp indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord.

- ⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2419/2001 van de Commissie van 11 december 2001 houdende uitvoeringsbepalingen inzake het bij verordening (EEG) nr. 508/92 van de Raad ingestelde geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen (PB 2001, L 327, blz. 11).
- ⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB 1995, L 312, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrijk) op 13 juni 2018 — Strafzaak tegen YA en AIRBNB Ireland UC — andere partijen: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), Valhotel

(Zaak C-390/18)

(2018/C 301/20)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Partijen in de strafzaak

YA et AIRBNB Ireland UC

Andere partijen: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), Valhotel

Prejudiciële vragen

- 1) Vallen diensten die door de onderneming *Airbnb Ireland UC* in Frankrijk worden verleend via een elektronisch platform dat in Ierland wordt beheerd, onder het vrije verkeer van diensten zoals bedoeld in artikel 3 van richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 ⁽¹⁾?
- 2) Kunnen de beperkende regels inzake de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar in Frankrijk, zoals vastgelegd in wet nr. 70-9 van 2 januari 1970 betreffende tussenpersonen op het gebied van vastgoedtransacties, de wet-Hoguet genoemd, tegen de onderneming *Airbnb Ireland UC* worden ingeroepen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2000/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2000 betreffende bepaalde juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij, met name de elektronische handel, in de interne markt („richtlijn inzake elektronische handel”) (PB 2000, L 178, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte di appello di Napoli (Italië) op 14 juni 2018 — I.G.I. Srl / Maria Grazia Cicenìa, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

(Zaak C-394/18)

(2018/C 301/21)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte di appello di Napoli

Partijen in het hoofdgeding

Appellante: I.G.I. Srl

Geïntimeerden: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Prejudiciële vragen

- 1) Kunnen de schuldeisers van de gesplitste vennootschap van wie de vorderingen zijn ontstaan vóór de splitsing, maar die het rechtsmiddel van verzet als bedoeld in artikel 2503 BW (dat wil zeggen van het beschermingsinstrument dat is ingevoerd ter uitvoering van artikel 12 van de richtlijn⁽¹⁾) niet hebben aangewend, de vordering tot vernietiging als bedoeld in artikel 2901 BW instellen nadat de splitsing van kracht is geworden, teneinde de splitsing jegens hen onverbindend te laten verklaren en dus in hun verhaalsmogelijkheden bevoorrecht te worden ten opzichte van de schuldeisers van (een van) de verkrijgende vennootschap(pen) alsmede voorrang te krijgen boven de vennoten van bedoelde vennootschap(pen)?
- 2) Heeft het begrip nietigheid als bedoeld in artikel 19 van de richtlijn uitsluitend betrekking op de rechtsvorderingen waarmee aan de splitsingshandeling de geldigheid kan worden ontnomen of ook op die welke, zonder dat zij de geldigheid eraan ontnemen, ertoe leiden dat wordt vastgesteld dat de splitsingshandeling relatief onverbindend is of dat zij niet kan worden tegengeworpen?

⁽¹⁾ Zesde richtlijn (82/891/EEG) van de Raad van 17 december 1982 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag betreffende splitsingen van naamloze vennootschappen (PB 1982, L 378, blz. 47).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italië) op 14 juni 2018 — Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA / Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Zaak C-395/18)

(2018/C 301/22)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA

Verwerende partijen: Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 57 en 71, lid 6, van richtlijn 2014/24/EU⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regel als die in artikel 80, lid 5, van wetsbesluit nr. 50/2016, die voorziet in de uitsluiting van de inschrijver wanneer tijdens de aanbestedingsprocedure wordt vastgesteld dat er grond is tot uitsluiting van een onderaannemer die deel uitmaakt van het drietal dat in de offerte is vermeld, in plaats van het opleggen van een verplichting aan de inschrijver om de betreffende onderaannemer te vervangen;